

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului declarat de Gheorghe Străisteanu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, încălcarea prezumției nevinovăției, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare,

împotriva deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1651/23
nr. PIGD 2-23031277-01-2ra-18012024)

Dreptul la repararea prejudiciului cauzat ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată, se repară de către aceste organe. Autoritatea responsabilă de cauzarea prejudiciului pentru tragerea ilegală la răspundere contravențională. Consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. – M. Țurcan
Curtea de Apel Chișinău, jud. – I. Secrieru, M. Anton, V. Cotorobai

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Gheorghe Străisteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 februarie 2023, Gheorghe Străisteanu a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, încălcarea prezumției nevinovăției, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare (f.d. 2-15).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, Gheorghe Străisteanu a indicat că, la 03 septembrie 2022, agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, Ion Zestrea, vădit ilegal, a emis decizia seria/nr. DAC01 131993, prin care i-a aplicat sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 7,5 unități convenționale, ceea ce constituie 375 MDL și cu aplicarea a 3 puncte de penalitate, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

3. Prin hotărârea din 01 februarie 2023, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a anulat decizia seria/nr. DCA01 131993 din 03 septembrie 2022 ca fiind ilegală.

4. Astfel, reclamantul a menționat că, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă s-a stabilit că el a fost tras la răspundere contravențională și sancționat în mod ilegal.

5. Gheorghe Străisteanu a relevat că, prin aceste acțiuni i-a fost încălcat grav dreptul fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană, de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală) contrar prevederilor legislației în vigoare, prezumția nevinovăției, încălcare care cade sub incidența art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

6. Reclamantul a indicat că, decizia de sancționare a fost întocmită cu date eronate și false, iar agentul constatator l-a lipsit intenționat de dreptul de a fi apărat de un avocat, de a prezenta probe, de a înainta cereri, plângeri, de a depune declarații, fapte care i-au încălcat grav dreptul la un proces echitabil.

7. Gheorghe Străisteanu a evocat că, în consecință, tragerea ilegală la răspundere contravențională i-a cauzat o stare puternică de frustrare și emoții negative. Totodată, în legătură cu necesitatea de a contesta acțiunile ilegale ale agentului constatator, a fost nevoit să suporte cheltuieli suplimentare, să se prezinte la ședințele de judecată pentru examinarea cauzei contravenționale, să scrie explicații, să depună mărturii, declarații, să demonstreze nevinovăția sa.

8. În opinia reclamantului, la caz, prejudiciul moral și material este în legătură directă cu acțiunile ilegale ale agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică.

9. Reclamantul a estimat prejudiciul moral la suma de 5 000 MDL, care este cu mult mai mică ca cele oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare decise împotriva Moldova.

10. Reclamantul Gheorghe Străisteanu a solicitat prin cererea de chemare în judecată constatarea faptului încălcării dreptului său de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală) ilegală, prezumția nevinovăției; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, încălcare comisă prin întocmirea ilegală a deciziei din 03 septembrie 2022 și aplicarea unei sancțiuni vădit ilegale de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul reclamantului a sumei de 5 000 MDL cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea în privința reclamantului a unei sancțiuni, pedepse, contravenționale (penale) intenționat ilegal.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea depusă de Gheorghe Străisteanu, ca nefondată (f.d.57, 81-88).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 14 mai 2023, Gheorghe Străisteanu a depus prin intermediul poștei electronice cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii

primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d. 63, 64-79).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Gheorghe Străisteanu și s-a menținut hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 134, 135-140 recto-verso).

14. În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de anchetă sunt necesare condiții speciale.

15. Așa, nu orice acțiune ilicită a organelor de anchetă și judecată atrage răspunderea statului. Iar, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este necesar să existe actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii judiciare și prejudicierea neîntemeiată a persoanei.

16. Instanța de apel a constatat că, în speță, pretențiile lui Gheorghe Străisteanu nu întrunesc condițiile legale de apariție a dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă și puncte de penalizare, de către agentul constatator, nu cade sub incidența normelor Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 -XIII din 25 februarie 1998.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 28 noiembrie 2023, Gheorghe Străisteanu a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, care ulterior a fost completat prin suplimentele depuse la 07 octombrie 2025 prin intermediul poștei electronice, la 15 octombrie 2025 prin intermediul oficiului poștal și la 29 noiembrie 2025 prin intermediul poștei electronice, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURENTULUI

18. În motivarea recursului, Gheorghe Străisteanu a invocat că, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

19. Recurentul a menționat că, potrivit recomandărilor Curții Europene pentru Drepturile Omului în hotărârea pe cauza Ziliberg versus Moldova, caracterul general al Codului contravențional și scopul pedepsei, care este atât de a pedepsi, cât și a preveni, sunt suficiente pentru a arăta, în sensul articolului 6 al Convenției, că reclamantul a fost acuzat de o abatere penală, procedurile administrative (contravenționale) cad sub incidența caracterului penal al procedurilor și acestora li se aplică același principiu precum și la examinarea procedurilor penale.

20. Recurentul a considerat că, în cazul din speță sunt incidente prevederile art. 2007 din Codul civil și ale Legii nr. 1545/1998 pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau instanțelor de judecată.

21. În opinia recurentului, instanța de apel a ignorat toate probele, prevederile legislației în vigoare, inclusiv recomandările Curții Supreme de Justiție și ale CtEDO pe astfel de cauze.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

22. Prin referința depusă la 17 ianuarie 2025, Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului lui Gheorghe Străisteanu împotriva deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

23. Prin referința depusă la 17 ianuarie 2025, Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului lui Gheorghe Străisteanu împotriva deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul pronunțării deciziei recurate):

„Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

25. Art. 434 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul declarării recursului):

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

26. Art. 431 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul examinării recursului):

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

(3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

27. Art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul declarării recursului):

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

28. Art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul examinării recursurilor):

„Dacă este considerat admisibil, completul examinează recursul în fond.”

29. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul examinării recursului):

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

30. Art. 444 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul examinării recursului):

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 432 alin. (1) lit. b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

31. Art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul examinării recursurilor):

„Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.”

32. Art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul examinării cauzei în apel):

„(1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

(2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

(5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.”

33. Art. 16 alin. (1) lit. g) și alin. (2) din Codul civil (în redacția în vigoare după 01 martie 2019):

„(1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

(2) Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.”

34. Art. 1998 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare după 01 martie 2019):

„(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.”

35. Art. 384 alin. (2) lit. u), alin. (3) și (3¹) din Codul contravențional:

„(2) Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul:

u) să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

(3) Realizarea de către persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional a drepturilor sale ori renunțarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru ea.

(3¹) Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.”

36. Art. 441 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul contravențional:

„(1) Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care:

a) nu există faptul contravenției.

(2) Încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.”

37. Art. 13 alin. (1) teza a II-a din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998:

„[...] Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.”

38. Art. 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil (în redacția în vigoare după 01 martie 2019):

„(1) Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri:

a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.”

39. Art. 2036 din Codul civil (în redacția în vigoare după 01 martie 2019):

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărâre judecătorească definitivă.”

40. Art. 2037 din Codul civil (în redacția în vigoare după 01 martie 2019):

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

41. Art. 12 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012:

„Inspectoratul General al poliției este unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.”

42. Art. 14 alin. (1) din Legea nr. 320/2012:

„În vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.”

43. Pct. 2 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Inspectoratul General al Poliției este autoritatea administrativă din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care asigură, în condițiile legii, implementarea politicilor statului în domeniul menținerii, asigurării și restabilirii ordinii și securității publice, protecție drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și comunității, prevenirea, investigarea și descoperirea infracțiunilor și a contravențiilor, înfăptuirea justiției, asistență populației și autorităților administrației publice locale.”

44. Pct. 3 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare și control al Poliției, cu statut de persoană juridică de drept public, având competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.”

45. Pct. 15 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Inspectoratul are în subordinea sa:

- 1) subdiviziuni specializate;
- 2) subdiviziuni teritoriale.”

46. Pct. 17 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Subdiviziunile specializate reprezintă entități ale Poliției de competență teritorială generală, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului.”

47. Pct. 19 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale – entități ale Poliției, de competență teritorială – corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale, cu sau fără personalitate juridică, aflate în subordinea Inspectoratului, care sunt amplasate și își desfășoară activitatea pe teritoriul unității administrativ-teritoriale.”

48. Pct. 23 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Structura subdiviziunilor teritoriale se aprobă de către șeful Inspectoratului.”

49. Pct. 24 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019:

„Între subdiviziunile Inspectoratului se stabilesc relații de subordonare și de cooperare. Relațiile de subordonare reflectă transmiterea sarcinilor și raportarea modului de realizare a acestora pe poziție ierarhică. Relațiile de cooperare se stabilesc în raport cu funcțiile stabilite de prezentul Regulament și de regulamentele de activitate ale subdiviziunilor subordonate Inspectoratului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

50. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, potrivit extrasului din poșta electronică Zimbra cu adresa de e-mail „zoia.plesca@justice.md”, copia deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată participanților la proces în mod electronic în data de 27 decembrie 2023 (f.d. 146). Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 28 noiembrie 2023 (f.d. 162).

51. Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Străisteanu este admisibil și în continuare va fi examinat în același complet de judecată.

52. Se reține că procedura de soluționare a admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în recurs cu temeiurile de drept prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării acestuia.

53. Analizând criticile formulate în cererea de recurs prin prisma rolului instanței supreme de asigurare a aplicării uniforme a legii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că examinarea prezentei cauze impune intervenția instanței de recurs în temeiul art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, întrucât soluționarea litigiului oferă prilejul consolidării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție în materia ce reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele contravenționale de organele de poliție, prevăzute de Legea nr. 1545/1998.

54. Prin prisma prevederilor art. 444 din Codul de procedură civilă, la caz, examinarea cauzei civile în ordine de recurs s-a realizat fără invitarea și respectiv prezența participanților la proces.

55. În acest este relevant că, în cauza *Covalenco v. Republica Moldova* (hotărârea din 16 iunie 2020, cererea nr. 72164/14, §§ 21-22), Curtea a identificat, cu titlu de principiu, situațiile în care circumstanțele excepționale pot justifica renunțarea la audiere. Astfel, o asemenea derogare este posibilă:

(a) în cazul în care nu există probleme de credibilitate sau fapte contestate care necesită o audiere, iar instanțele pot soluționa litigiul în mod echitabil și rezonabil, în baza materialelor cauzei (a se vedea *Döry v. Suedia*, nr. 28394/95, § 37, 12 noiembrie 2002, și *Saccoccia v. Austria*, nr. 69917/01, § 73, 18 decembrie 2008);

(b) în cazuri care ridică probleme pur juridice, cu domeniu de aplicare limitat (a se vedea *Allan Jacobsson v. Suedia* (nr. 2), 19 februarie 1998, § 49, *Culegeri* 1998-I, și *Mehmet Emin Şimşek v. Turcia*, nr. 5488/05, §§ 29-31, 28 februarie 2012) sau probleme de drept care nu prezintă o complexitate particulară (a se vedea *Varela Assalino v. Portugalia* (dec.), nr. 64336/01, 25 aprilie 2002, și *Speil v. Austria* (dec.), nr. 42057/98, 5 septembrie 2002);

(c) în situații în care cauza se referă la aspecte foarte tehnice. De exemplu, Curtea a luat în considerare natura tehnică a litigiilor referitoare la prestațiile de protecție socială, care pot fi examinate mai bine în scris decât într-o dezbateră orală. Curtea a hotărât de câteva ori că în domeniul dat, autoritățile naționale au dreptul, luând în considerare cerințele de eficiență și economie, să renunțe la audieri, deoarece organizarea lor sistematică poate prezenta un

obstacol în calea diligenței necesare în cauzele referitoare la protecția socială (a se vedea Schuler-Zraggen, § 58, și Döry, § 41, ambele pre-citate)

56. *A contrario*, Curtea a considerat necesară organizarea unei audieri în următoarele situații:

(a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous v. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001);

(b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, pre-citată, § 34 in fine; și Andersson v. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010);

(c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, *inter alia* prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin v. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall v. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

57. În prezenta cauză, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu verifică și nu ridică problema stării de fapt, aceasta fiind deja stabilită de instanțele inferioare, necontestată și recunoscută de părțile litigante, ci urmează să se pronunțe exclusiv asupra corectitudinii interpretării și aplicării normelor de drept. În aceste condiții, nu se impune necesitatea invitării participanților la proces în ședința de judecată. Cu atât mai mult că, argumentele formulate în cererea de recurs și suplimentele la aceasta au fost prezentate cu suficientă precizie pentru a permite instanței efectuarea controlului judiciar al deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău și al hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. Totodată, toate punctele de vedere relevante au putut fi examinate și soluționate în mod corespunzător în baza înscrisurilor existente la dosar. Mai mult, atât recurentul, cât și intimații au avut posibilitatea de a-și expune poziția în scris și de a răspunde la argumentele părții adverse, drept de care intimații au făcut uz prin referințele depuse la 17 ianuarie 2025. În același timp, data și ora ședinței au fost publicate pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

58. Studiind materialele dosarului, prin prisma normelor de drept aplicabile speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Străisteanu urmează a fi admis și casate integral decizia din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motivele ce succed.

59. Cercetând starea de fapt, în baza materialelor dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, la 03 septembrie 2022, agentul constator al Inspectoratului Național de Securitate Publică a emis în privința lui Gheorghe Străisteanu decizia seria și nr. DCA01 131993 (9837370253815204) privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator, prin care l-a recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional și i-a aplicat sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 7,5 unități convenționale, ceea ce constituie 375 MDL și 3 puncte de penalizare (f.d. 18).

60. Prin decizia din 01 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis contestația depusă de Gheorghe Străisteanu și s-a anulat decizia seria și nr. DCA01 131993 (9837370253815204) privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică în privința lui Gheorghe Străisteanu, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 451⁴ alin. (2) pct. 2 lit. a) din Codul contravențional.

61. Conform părții motivate și dispozitive a deciziei din 01 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, decizia seria și nr. DCA01 131993 (9837370253815204) privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022 a fost anulată, deoarece este contrară prevederilor imperative prevăzute la art. 451² alin. (1) din Codul contravențional.

62. Astfel, din sensul deciziei din 01 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, rezultă că decizia seria și nr. DCA01 131993 (9837370253815204) privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022 a fost anulată.

63. Înaintând prezenta acțiune, reclamantul Gheorghe Străisteanu a invocat că prin decizia din 01 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a stabilit cert că el a fost tras la răspundere contravențională și sancționat în mod ilegal. Astfel, reclamantul Gheorghe Străisteanu a solicitat prin cererea de chemare în judecată constatarea faptului încălcării dreptului său de a nu fi tras la răspundere contravențională (penală) ilegală, prezumția nevinovăției; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, încălcare comisă prin emiterea ilegală a deciziei din 03 septembrie 2022 și aplicarea unei sancțiuni vădit ilegale de către angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul reclamantului a sumei de 5 000 MDL

cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin fabricarea, falsificarea și aplicarea în privința reclamantului a unei sancțiuni, pedepse, contravenționale (penale) intenționat ilegal.

64. Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea din 11 mai 2023, a respins acțiunea depusă de Gheorghe Străisteanu, ca nefondată (f.d.57, 81-88).

65. Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 16 noiembrie 2023, a respins apelul declarat de Gheorghe Străisteanu și a menținut hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 134, 135-140 recto-verso).

66. Efectuând controlul judiciar al deciziei din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău și al hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele ierarhic inferioare au dat o interpretare greșită normelor de drept material ce guvernează raportul litigios, iar în consecință le-a dat o apreciere greșită.

67. Analizând materialele dosarului prin prisma normelor juridice pertinente speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel a ajuns în mod greșit la concluzia că prezentul litigiu este guvernat exclusiv de prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, iar pretențiile reclamantului nu se încadrează în temeiurile art. 3 și 6 din această lege, întru antrenarea răspunderii statului pentru acțiunile organelor de poliție.

68. Or, pretențiile reclamantului rezultă dintr-o hotărâre judecătorească prin care a fost încetat un proces contravențional inițiat în privința sa, pe motivul lipsei faptei contravenției. Respectiv, prezentul litigiu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția cade sub imperiul legilor speciale, și anume Codul contravențional în coroborare cu art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998.

69. Codul contravențional, la art. 441 alin. (2), garantează repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional, care ulterior a fost încetat. Iar art. 384 alin. (2) lit. u), alin. (3), (3¹) stipulează că persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția, în cazul în care caracterul ilicit s-a constatat prin hotărâre judecătorească definitivă.

70. Totodată, art. 13 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 1545/1998 oferă garanții de a fi despăgubite material și moral persoanele în privința cărora au fost

aplicate ilicit amenzi contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată.

71. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va analiza circumstanțele de fapt constatate de instanțele de fond, prin prisma normelor Codului civil, ale Codului contravențional și ale art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, citate supra.

72. În debutul analizei, Completul de judecată reține că una dintre pretențiile reclamantului vizează constatarea distinctă a încălcării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, pretins a fi fost încălcat prin întocmirea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022 și aplicarea sancțiunii contravenționale.

73. Sub acest aspect, Completul observă că, prin decizia din 01 februarie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă contestația formulată de Gheorghe Străisteanu, fiind anulată decizia agentului constator privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator și dispusă încetarea procesului contravențional în temeiul art. 451⁴ alin. (2) pct. 2 lit. a) din Codul contravențional, din motivul lipsei faptei contravenției.

74. În opinia instanței de recurs, o atare soluție judecătorească definitivă implică, prin sine însuși, constatarea caracterului ilegal al deciziei de sancționare contravențională și încălcarea garanțiilor procesuale fundamentale aplicabile procedurii contravenționale, inclusiv a dreptului la un proces echitabil.

75. Astfel, admiterea contestației și anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator, cu încetarea procesului contravențional constituie, în sine, o constatare a încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

76. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge acest capăt de cerere, deoarece în privința aspectului dat deja există o hotărâre judecătorească prin care au fost înlăturate consecințele actului ilegal (decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022), iar Gheorghe Străisteanu repus în drepturile sale, în conformitate cu art. 441 alin. (2) din Codul contravențional.

77. Formularea unei pretenții într-o procedură civilă privind constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil este lipsită de interes practic și juridic, întrucât constatarea caracterului ilegal al actului contestat și încetarea procesului contravențional constituie, prin ele însele, o recunoaștere implicită și suficientă a încălcării garanțiilor procedurale prevăzute de art. 6 § 1 din Convenție.

78. De altfel, constatarea suplimentară, în mod formal, într-un proces civil a încălcării dreptului la un proces echitabil, în cazul în care această încălcare a fost deja remediată prin anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022 și încetarea procesului contravențional, ar conduce la o dublare nejustificată a efectelor juridice ale aceleiași situații de fapt.

79. Prin urmare, Completul de judecată concluzionează că pretenția reclamantului privind constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil urmează a fi respinsă, întrucât admiterea contestației și anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022, cu încetarea procesului contravențional, constituie în sine o constatare suficientă a încălcării acestui drept, oferind reclamantului o reparație adecvată.

80. Sub aspectul reparării prejudiciului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3¹) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente, cu condiția ca caracterul ilicit al acestor acțiuni să fie constatat printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

81. Iar, prin prisma art. 13 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 1545/1998, persoana în privința căreia ilicit a fost aplicată o amendă contravențională are dreptul de a fi despăgubită pentru prejudiciile cauzate prin acțiunile/inacțiunile ilicite ale organelor competente să constate contravenția.

82. Astfel, în speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că este întrunită condiția prevăzută de art. 384 alin. (2) lit. u) coroborat cu alin. (3¹) din Codul contravențional și prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, deoarece prin hotărârea judecătorească definitivă din 01 februarie 2023 a fost anulată decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022, prin care s-a aplicat în privința lui Gheorghe Străisteanu a fost aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă, cu încetarea procesului contravențional.

83. O atare soluție judecătorească nu produce doar efectul desființării actului de sancționare contravențională, ci implică, în sine, constatarea caracterului ilicit al acțiunilor autorității competente să constate contravenția și care a emis decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator. Prin urmare, anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022 echivalează, în sensul normelor precitate, cu stabilirea

ilegalității conduitei agentului constatator, ceea ce constituie premisa juridică indispensabilă pentru angajarea răspunderii delictuale a autorității publice.

84. În aceste condiții, odată ce caracterul ilicit al acțiunilor autorității competente să constate contravenția a fost confirmat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, persoana în privința căreia a fost intentat procesul contravențional dobândește, în mod direct și nemijlocit, dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat, fără a fi necesară îndeplinirea unor condiții suplimentare.

85. Contrar concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în prezenta cauză, pretențiile reclamantului derivă din anularea unei decizii privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator, situație care este reglementată în mod special de Codul contravențional și Legea nr. 1545/1998, acestea instituind un mecanism de reparare a prejudiciului în cazul constatării caracterului ilicit al acțiunilor autorității competente.

86. Stabilind incidența normelor Codului contravențional, ale Legii nr. 1545/1998 și ale Codului civil, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție urmează să verifice întrunirea condițiilor răspunderii autorității care a aplicat ilicit amenda contravențională, pentru prejudiciul cauzat.

87. Sub aspectul existenței prejudiciului moral, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, tragerea ilegală la răspundere contravențională este, prin natura sa, susceptibilă să genereze suferințe psihice, stări de frustrare, incertitudine și afectarea sentimentului de securitate juridică al persoanei în privința căreia s-a intentat procesul contravențional, chiar și în situația în care sancțiunea aplicată nu prezintă o gravitate ridicată sub aspect pecuniar.

88. Astfel, însăși situația de a fi supus unei proceduri contravenționale ilegale, însoțită de aplicarea unei sancțiuni pecuniare și puncte de penalizare, este de natură să genereze o atingere adusă drepturilor personale nepatrimoniale ale persoanei în privința căreia s-a intentat procesul contravențional, în special sub aspectul demnității și securității juridice.

89. Or, necesitatea de a contesta o decizie privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator, prin care s-a aplicat sancțiune contravențională ilegală, de a participa la ședințe de judecată întru demonstrarea nevinovăției sale, constituie o sursă de stres, disconfort psihologic și afectare a vieții cotidiene, elemente care conturează existența unui prejudiciu moral real și efectiv.

90. Legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită (emiterea unei decizii ilegale privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator) și prejudiciul moral rezultă în mod direct din succesiunea faptelor,

întrucât consecințele negative suportate de reclamant sunt efectul nemijlocit al acțiunilor ilegale ale agentului constatator.

91. În ceea ce privește vinovăția pentru antrenarea răspunderii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în materia răspunderii statului pentru acțiunile/inacțiunile ilegale ale autorităților sale, aceasta nu constituie o condiție determinantă în toate cazurile, fiind suficientă constatarea caracterului ilicit al acțiunii sau inacțiunii organelor statului și a prejudiciului cauzat.

92. În privința acordării despăgubirilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului consacră principiul potrivit căruia simpla constatare a unei încălcări nu este, întotdeauna, suficientă pentru a oferi o reparație adecvată, fiind necesară acordarea unei satisfacții echitabile atunci când prejudiciul moral nu poate fi înlăturat prin alte mijloace.

93. Totodată, în sensul art. 2036 alin. (1) din Codul civil, prejudiciul moral este susceptibil de reparare ori de câte ori printr-o faptă ilicită se aduce atingere drepturilor personale nepatrimoniale ale persoanei, inclusiv dreptului la demnitate și la un tratament legal din partea autorităților statului.

94. Raportând aceste considerente la circumstanțele prezentei cauze, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 03 septembrie 2022 și încetarea procesului contravențional a constituit o primă formă de reparație, însă aceasta nu este suficientă pentru a compensa integral suferințele suportate de reclamant.

95. Prin urmare, este necesară acordarea unei despăgubiri bănești pentru a asigura o reparație efectivă și completă a prejudiciului moral suferit de reclamant.

96. La determinarea cuantumului despăgubirii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va ține cont de criteriile prevăzute de art. 2037 din Codul civil, caracterul și gravitatea prejudiciului, circumstanțele în care acesta a fost cauzat, precum și necesitatea asigurării unei satisfacții echitabile.

97. În acest sens, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, deși ingerința în drepturile reclamantului nu a avut un caracter de o gravitate deosebită, aceasta nu poate fi neglijată, având în vedere că statul are obligația pozitivă de a preveni orice formă de sancționare ilegală a persoanelor, iar reclamantului i-a fost aplicată o sancțiune contravențională ilegală pecuniară și cu puncte de penalizare.

98. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că durata procedurii contravenționale a fost una relativ scurtă, iar efectele deciziei ilegale privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale

a agentului constator au fost înlăturate într-un termen rezonabil, prin intervenția instanței de judecată, ceea ce a limitat în mod semnificativ amploarea prejudiciului moral suferit de reclamant.

99. Totodată, instanța de recurs nu constată existența unor consecințe negative de o intensitate deosebită asupra vieții personale, familiale sau profesionale a reclamantului, care ar justifica acordarea unei despăgubiri într-un quantum ridicat.

100. În aceste condiții, deși prejudiciul moral este unul real și necesită a fi reparat, suma solicitată de reclamant în mărime de 5 000 MDL este excesivă în raport cu circumstanțele cauzei și cu principiul proporționalității despăgubirii.

101. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că acordarea sumei de 1 000 MDL este suficientă și adecvată pentru a asigura o satisfacție echitabilă reclamantului, reflectând un just echilibru între gravitatea încălcării și consecințele acesteia, care urmează a fi încasată din contul autorității al cărei reprezentant a emis decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constator din 03 septembrie 2022, și anume Inspectoratul Național de Securitate Publică.

102. În lumina circumstanțelor constatate, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază recursul declarat de către Gheorghe Străisteanu ca fiind întemeiat și constată necesitatea casării integrale a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a pretențiilor lui Gheorghe Străisteanu.

103. În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, .

Casează integral decizia din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, adoptate în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, încălcarea prezumției nevinovăției, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și repararea

prejudiciului moral cauzat prin această încălcare, și pronunță o hotărâre nouă, prin care:

Admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională, încălcarea prezumției nevinovăției, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și repararea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare.

Constată faptul încălcării dreptului lui Gheorghe Străisteanu de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională.

Încasează din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică în beneficiul lui Gheorghe Străisteanu, născut la XXX, IDNP XXX, suma de 1 000 (o mie) MDL cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului de a nu fi tras ilegal la răspundere contravențională.

În rest, respinge pretențiile lui Gheorghe Străisteanu, ca fiind neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni